

از گوشه و کنار

پویان با هشدار درباره آثار سوء زندانی شدن بر رفتار و روان کودک ارباب و بازداشت کودک ممنوع است

مدیر موسسه یار یگران کودک کان کار پویا گفت: نباید کودک کان را وجه المصلاحه قرار داد و نباید از آن ها قهرمان سازی کرد. به بیان دیگر در شرایط اعتراضی،

مطالبه گری وظیفه بزرگترها است، نباید کودکان را تشویق به حضور در شرایطی کنیم که احتمال خطر مرگ و بازداشت برای شان وجود دارد. «برپاسا ولنتینا پویان» فعال حقوق کودک و مدیر موسسه یار یگران کودک کان کار پویا در گفت و گو با خبرنگار ایلنا گفت: ما فعالان حقوق کودک روز چهارشنبه بیانیه ای در راستای توقف بازداشت و هر گونه فشار خشونت بار نسبت به این گروه سنی کرده ایم. اما از سوی دیگر باید بزرگترها توجه کنند که وقتی سلامت کودک کان در خطر است، نباید اجازه دهیم که آن ها در اعتراضات حاضر شوند.

او تاکید کرد که نباید کودکان را وجه المصلاحه قرار داد. نباید از کودکان قهرمان سازی کنیم به بیان دیگر در شرایط اعتراضی، مطالبه گری وظیفه بزرگترهاست نباید کودکان را تشویق به حضور در شرایطی کنیم که احتمال خطر مرگ و بازداشت برای شان وجود دارد. خانواده ها باید مراقب کودکان باشند، هر اتفاق ناگواری می تواند آینده این گروه سنی را به راحتی دچار مخاطره کرده و آسیب های جدی روانی به آن ها وارد کند.

این فعال حقوق کودک اضافه کرد: اعتراض حق هر شهروندی است و منظورم از این سخنان نفی این حق نیست، بلکه مقصود این است که نباید کودکان را به میدان اعتراض بفرستیم. متأسفانه در موارد بسیاری هم شاهدیم که بچه ها به حر والدین گوش نمی دهند و مادران و پدران توان کنترل آن ها را ندارند در چنین مواردی مهم است که بزرگترها، کودک و نوجوان را آگاه کرده و تشویق آن ها برای حضور در چنین عرصه خطرناکی جلوگیری کنند.

او گفت: به زندان رفتن و ترس و استرس ناشی از آن تبعات سوء روانی برای شهروندان به دنبال دارد. کودک دچار ترومای بعد از سانحه می شود که نیازمند درمان های طولانی است که گاهی طول بکشد و نیست. همچنین این شرایط می تواند مشکلات رفتاری مانند پرخاشگری در کودکان ایجاد کند، زیرا وقتی کودک در معرض خشونت قرار گیرد آن را بازتاب می دهد. به گفته این فعال حقوق کودک مشاهده و شنیدن اخبار خشونت بار هم می تواند، آثار منفی بر روح و روان کودک بر جای بگذارد. بنابراین تا حد امکان نباید درباره چنین اخباری با جزئیات در مقابل کودکان صحبت کرد. پویان بر لزوم رعایت کنوانسیون حقوق کودک که تاکید کرد: بر اساس این کنوانسیون وظیفه همه کشورها و دولت ها محافظت همه جانبه از کودکان است. این کنوانسیون که ایران هم به آن ملحق شده، هر اقدام خشونت بار علیه کودکان، از جمله غلب یا بازداشت این گروه سنی را محکوم و ممنوع کرده است. کودک کان تحت حمایت همه جانبه قوانین بین المللی حقوق بشر قرار دارد.

رادان خبر داد:

دستگیری عناصر اصلی اغتشاش در شب شنبه

فرمانده کل انتظامی کشور از دستگیری عناصر اصلی اغتشاش در شب شنبه شب خبر داد. به گزارش ایسنا، سردار احمد رضا رادان با اشاره به همکاری نیروهای امنیتی و انتظامی، گفت: باهم افزایی و هماهنگی مناسب میان نیروهای امنیتی و انتظامی، مسلح بر خور دبافتشاشگران ارتقاء یافت. دو اتفاق مهم در روزهای اخیر رخ داد یکی محکومیت اغتشاشگران از سوی مردم در استان های مختلف و دیگری جدا شدن صف معترضان از اغتشاشگران. این موضوع باعث شد که شب گذشته، نسبت به شب های قبل، آرامش قابل توجهی در کشور برقرار شود و نیروهای امنیتی بتوانند سریع تر به کانون های اصلی اغتشاش دسترسی پیدا کنند.

آغاز ثبت نام از داوطلبان «شوراهای اسلامی شهر»

بر اساس جدول زمان بندی انتخابات هفتمین دوره شوراهای اسلامی شهر و روستا، باز زمانی ثبت نام از داوطلبان «شوراهای اسلامی شهر»، از صبح یکشنبه ۲۱ دی ماه ۱۴۰۴ آغاز شد. به گزارش ایسنا، ثبت نام از داوطلبان شوراهای اسلامی شهر تا ۲۷ دی ماه ۱۴۰۴ به مدت ۷ روز به صورت غیر حضوری انجام خواهد شد. ساعات ورود به سامانه و ثبت نام از ساعت ۱۶ تا ۸ خواهد بود.

میانگین بارش ایران دوباره منفی شد

مدت شد، حالا دوباره میانگین بارش کشور به بازه منفی بازگشته است. به گزارش ایسنا، اگرچه در این مدت و در پهنه کشور به طور میانگین ۷۶.۷ میلیمتر بارش دریافت شده اما میانگین بلندمدت بارش در این بازه زمانی ۷۷.۵ میلیمتر بوده است.

امتحانات مدارس و دانشگاه ها به تعویق افتاد

حسام خراسانی، مدیر کل روابط عمومی آموزش و پرورش شهر تهران گفت: امتحانات دانش آموزان در شهر تهران از شنبه ۲۰ دی ماه به تعویق افتاد. همچنین بر اساس پنج شنبه ۲۵ دی ماه به تعویق افتاد. همچنین بر اساس برنامه اعلام شده از سوی دانشگاه ها، دانشجویان در هفته جاری کلاس های آموزشی حضوری نخواهند داشت و امتحانات دانشگاه ها نیز در این هفته یا در این هفته یا به طور کلی لغو یا اینکه تا سه شنبه به تعویق افتاده است.

سعیده علیپور

در حالی که موج اعتراضات در ایران وارد دومین هفته خود شده، داده های مستقل نشان می دهد که ده ها کودک و نوجوان زیر ۱۸ سال در شهر های مختلف کشور بازداشت شده اند، آمارهایی که از گزارش ها و بررسی های گروه های حقوق بشری استخراج می شود و هنوز هیچ نهاد رسمی آن را تایید نکرده است.

این وضعیت در تعارض آشکار با تعهدات بین المللی کنوانسیون حقوق کودک است که ایران نیز از جمله امضا کنندگان آن به شمار می آید. معاهده ای که بر حمایت کامل از حق زندگی، امنیت، آزادی بیان و ... کودکان تاکید می کند و دولت ها را ملزم به حفاظت از کودکان در برابر هر گونه خشونت، بازداشت یا مجازات خارج از چارچوب قانونی می داند.

با وجود تصریح این پیمان بر اینکه بازداشت باید آخرین و کوتاه ترین راه حل باشد و کودکان باید از عدالت و حمایت های قانونی برخوردار باشند؛ شنیده ها و گزارش های میدانی بر بازداشت گسترده نوجوانان، بی خبری خانواده ها از مکان نگهداری و فقدان شفافیت در روند قضایی آنان حکایت دارد. گزارش های دیگر نیز مؤید کشته و زخمی شدن کودکان در خلال اعتراضات و برخوردهای امنیتی است.

«توسعه ایرانی» در گفت و گویی با «طاهره پژوهر»، فعال حقوق کودک، این نگرانی ها را از زاویه ای حقوقی و میدانی بررسی کرده است. پژوهر در این گفت و گو به تکلیف دولت در قبال سلامت و جان کودکان اشاره می کند و ریشه های اجتماعی اعتراض نوجوانان را به ناکارآمدی ساختاری، فقر آموزشی و نادیده گرفتن صدای نسل جوان پیوند می زند.

متن گفت و گو به شرح زیر از نظر تان می گذرد.

در روزهای اخیر گزارش هایی منتشر شده که از بازداشت بیش از ۵۰ کودک زیر ۱۸ سال در جریان اعتراضات حکایت دارد. حتی خبرهایی از کشته شدن تعدادی از کودکان هم مطرح است. اتهامات این کودکان مشخص نیست و بازداشت هادر شهرهای مختلف رخ داده است. نظر شما در خصوص این پیشامدها چیست؟

طبق پیمان نامه حقوق کودک، دولت ها موظفند از حق بقا و حق زندگی کودکان حمایت کنند. حق زندگی فقط یک بار به انسان داده می شود و کودکان اساساً قادر به محافظت از خودشان نیستند. بنابراین دولت و جامعه موظفند به هر شکل ممکن از حق بقای آن ها حمایت کنند. با توجه به اینکه جمهوری اسلامی این پیمان نامه را امضا کرده و حتی طبق قوانین داخلی هم اگر یک فرد بالغ، فرد نابالغی را بکشد باید قصاص شود- هر چند ما خودمان این نوع مجازات را قبول نداریم- اما به هر حال باید مورد مجازات قرار بگیرد. این ها قوانین داخلی کشور است. هیچ کس حق شلیک به کودکان را ندارد و هر کودک از صغر تا ۱۸ سال، هدف شلیک هر فرد مسلحی قرار گرفته است، باید عامل آن در مقابل قانون پاسخگو باشد.

باید همه متوجه باشند که دستگیری، آسیب زدن و حتی کشتن کودکان لطمه به کل جامعه می زند و بیش از همه به خود حاکمیت. این خشم تبدیل به کینه می شود و کینه را دیگر نمی شود کنترل کرد. این خطر اصلی است

گفت و گو

آیا مجموعه نهادهای مدنی توانسته اند آماری اولیه یا حداقلی از تعداد کودکان بازداشت یا کشته شده در اعتراضات اخیر در یک بازه زمانی مشخص جمع آوری کنند؟

سازمان های غیردولتی متأسفانه دسترسی به آمار ندارند و هیچ سازمان دولتی خود را موظف نمی داند در زمینه آمار به سازمان های غیردولتی پاسخ بدهد. به همین دلیل هم احتمالاً دسترسی به آمار دقیق وجود ندارد. همانطور که در اعتراضات سال های قبل هم متأسفانه هیچ راستی آزمایی صورت نگرفت و مشخص نشد که واقعاً چه تعداد کودک جانشان را از دست دادند، چه تعداد چشم های خود را از دست دادند و چه تعداد دستگیر شدند.

دسترسی به این اطلاعات عمدتاً در اختیار نهادهای قضایی است، به ویژه در رابطه با وضعیت کودکان کشته و دستگیر شده. بنابراین اگر قرار باشد آمار دقیقی ارائه شود، باید از سوی قوه قضایی باشد و باید از این مرجع سوال کنید.

در چنین شرایطی، نگاه شما به اصل اعتراض و زمینه های شکل گیری آن چیست؟ به ویژه وقتی پای کودکان، جوانان و نوجوانان در میان است؟

باید گفت که هر اعتراضی طبق قانون اساسی موجه است. در این کشور هیچ مشخص نشده که اگر اعتراضی داریم، کجا برویم و صدای اعتراضمان را بگوییم. در کشوری که اینقدر زندگی برای مردم سخت است و معیشت در اولویت اول بودجه قرار

نمی گیرد، طبیعی است که با چنین داستان هایی مواجه شویم. وقتی بودجه کشور را نهادهایی می گیرند که فعالیت هایشان هیچ ربطی به بهبود زندگی مردم ندارد و آن بخش هایی که مستقیماً به زندگی روزمره مردم مربوط است، با سیاست های غلط، ناکارآمدی و بی عملی مواجه می شود؛ نتیجه اش این است که زندگی مردم به سختی کشیده می شود و بچه ها این طور پری می شوند.

برر می شود. بازداشت شده اند، اتهاماتی مشخص شده و این اتهامات از نظر سن و مسئولیت پذیری حقوقی چگونه از بای می شود؟

الان وضعیت روشن نیست. فقط این را می دانیم که بچه ها دستگیر شده اند و حتی به خانواده ها خبرهای دقیقی از وضعیتشان داده نشده. هنوز مشخص نیست که دقیقاً چه اتفاقی افتاده و چه روندی در حال طی شدن است؛ فقط همان فیلمی که طی روزهای قبیل از پیگیری والدین در شبکه های مجازی منتشر شده نشان می دهد وضعیت چقدر مبهم و نگران کننده است.

مثلاً پدر یکی از بچه ها می گفت اگر تا فردا این بچه ها آزاد نشوند، تصمیم دیگری خواهیم گرفت. بحث اصلی این است که هیچ چیز روشن نیست. آنچه فعلاً مطرح می شود؛ این است که چون مثلاً آقای ترامپ حمایت کرده، هر اعتراضی همکاری با آمریکا تلقی می شود.

در این میان وظیفه دولت برای دفاع از حقوق کودکان چیست؟ نکته بسیار مهم این است که دولت موظف است سلامت کودکان را حفظ کند و باید در این جهت تلاش کند. بالاخره دولت

عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس با تقاضای مراجعه به مراکز درمانی از افرادی که دچار آسیب شده اند، تصریح کرد: کادر درمان جز ارائه خدمات درمانی، در مسائل دیگر ورود نخواهد کرد و اجازه نخواهیم داد بچز کار درمانی، کار دیگر انجام شود.

«محمد جمالیان» در گفت و گو با خبرنگار ایلنا، گ متذکر شد: مردم با خیال راحت اگر مصدوم یا مجروحی را دیدند، می توانند به مراکز درمانی مراجعه کنند. مسائل قضایی، سیاسی و اجتماعی جداساز و برای مسائل درمانی به مراکز درمانی مراجعه کنند.

وی ادامه داد: بر اساس گزارش هایی که من شخصاً از کل کشور گرفته ام، همه مراکز درمانی به مجروحان خدمات ارائه کرده اند و موردی را نداشتیم که مجروح به مرکز درمانی مراجعه کند، اما از خدمات محروم باشد یا مسائل دیگر را وارد بحث درمان کنند. جمالیان تاکید کرد: ما با قاطعیت می گوییم که در مانگاه و بیمارستان، جایی برای منازعات سیاسی نیست. طبق قوانین بین المللی و اخلاق حرفه ای ورود به مراکز درمانی ممنوعیت دارد. این ورود چه توسط اغتشاشگران باشد چه توسط ماموران نیروی انتظامی، باید مدیریت شود.

تادروند مداوی مجروحان اخلال ایجاد نشود

در همین راستا، سخنگوی وزارت بهداشت نیز گفت که هم معترضان و هم آن ها که امنیت برقرار می کنند مطلع باشند که خدمت رسانی به مجروح از هر گروهی که باشد وظیفه ما است. از هر جا که به مجروحان خدمت رسانی می شود، مردم و نیروهای انتظامی باید همکاری کنند.

اصل مساله این است که بزرگسالان باید وظایفشان را انجام دهند تا کودکان در این میدان وارد نشوند وظیفه بزرگسالان این است که شرایط را طوری فراهم کنند که کودکان بتوانند واقعاً کودکی کنند ما در باره بچه هایی حرف می زنیم که در دوران بلوغ هستند؛ دورای که مشخصه اصلی آن این است که فرد خطر را درست تشخیص نمی دهد. وقتی نوجوان متوجه خطر نیستند و در پر هیجان ترین بخش زندگی خود قرار دارند؛ عقلانیت کل جامعه باید این باشد که آنها را در مسیری هدایت کند که برای یک زندگی مسئولانه در آینده آماده شوند؛ اما متأسفانه این اتفاق نمی افتد

پزشکیان باید واکنشی نشان دهد حداقل برای کودکان درخواست بدهد یا نامه ای بنویسد. طبق کنوانسیون حقوق کودک در شرایطی که اعتراضات وجود دارد و نوجوانان هم به آن می پیوندند اساساً نحوه برخورد چگونه باید باشد؟

طبق همان کنوانسیون حقوق کودک، محروم کردن از آزادی همیشه باید آخرین راه باشد. شما اول باید با آدم ها گفت و گو کنید، بعد نمایندنه هایشان انتخاب شوند، خواسته هایشان را بگویند و تغییر ی ایجاد کنند. در این شرایط دیگر چرا باید کار بدتری انجام دهند که مستوجب مجازات باشند حتی صدای هیچ اعتراضی شنیده نمی شود، وقتی هیچ کودکی شنیده نمی شود، اعتراض طبیعی است. اگر قرار شد صدای معترضین شنیده شود یعنی باید پشت بند این شنیدن اقدامات لازم صورت بگیرد. ما واقعاً معتقدیم کودکان نباید در این

در گفت و گوی «توسعه ایرانی» با یک فعال حقوق کودک مطرح شد:

مرزهای شکسته حقوق کودک در برخوردهای اعتراضات اخیر

سازمان های غیردولتی متأسفانه دسترسی به آمار ندارند و هیچ سازمان دولتی خود را موظف نمی داند در زمینه آمار به سازمان های غیردولتی پاسخ بدهد. به همین دلیل هم احتمالاً دسترسی به آمار دقیق وجود ندارد. همانطور که در اعتراضات سال های قبل هم متأسفانه هیچ راستی آزمایی صورت نگرفت و مشخص نشد که واقعاً چه تعداد کودک جانشان را از دست دادند، چه تعداد چشم های خود را از دست دادند و چه تعداد دستگیر شدند

منشأ این ناکارآمدی را بیشتر در کجایم ببیند؟ جامعه، خانواده و مدرسه از عوامل اصلی این موضوع هستند. واقعیت این است که الان نیازهای جامعه تغییر کرده، اما امکاناتی که باید در اختیار بچه ها باشد فراهم نمی شود. طبیعی است که احساس محرومیت کنند و به معترضین پیوندند. این شرایط چه تأثیری روی ذهن و روان دانش آموزان می گذارد؟ وقتی سطح مطالبات معیشتی اینقدر پایین می آید، بچه ها کاملاً در معرض ناکارآمدی قرار می گیرند و واکنش نشان می دهند. هنوز هم بعضی ها فکر می کنند نظم خوب کسی است که بچه ها را تنبیه و نوجوان در دوره بلوغ را با تهدید ساکت می کند. فکر می کنند این سکوت ماندگار است. شیوه رعب و تهدید و زور شاید تا یک زمانی کار می کرد، اما برای انسان قرن ۲۱ و انسانی که با اینترنت در سه ثانیه به حجم عظیم اطلاعات جهانی دسترسی دارد، دیگر کارآمد نیست. امروز جامعه به مدیران و مسئولانی نیاز دارد که به دانش مجهز باشند، خلاق باشند و بتوانند از هیچ چیزی بسازند. اگر فضا باشد، خود مردم و خود بچه ها این کار را می کنند بستن فضا را به هیچ جانی رساند. در نهایت، تبعات این وضعیت چیست؟ باید همه متوجه باشند که دستگیری، آسیب زدن و حتی کشتن کودکان لطمه به کل جامعه می زند و بیش از همه به خود حاکمیت. این خشم تبدیل به کینه می شود و کینه را دیگر نمی شود کنترل کرد. این خطر اصلی است.

شرایط مخاطره آمیز قرار بگیرند. در خواستمان هم همین است؛ اینکه جان کودکان که تنها داراییشان است و آینده خودشان و کشور به آن وابسته است از بین نرود.

در این میان بحث سیاسی شدن کودکان هم مطرح است. نگاه شما به این موضوع چیست؟

اینکه کودکان ۱۴ یا ۱۵ ساله درگیر این مسائل و متأثر از آثار روانی آن شوند، اساساً زمانی اتفاق می افتد که بزرگسالان جامعه نتوانسته اند بستر رشد همه جانبه و بقای کودکان را فراهم کنند. طبق همه اسناد بین المللی، و آموزه های دینی و گفته های نیاکان ما جامعه موظف است این فضا را فراهم کند. وقتی این اتفاق نمی افتد؛ «گرتا» در کشورهای اسکندیناوی برای تغییرات اقلیمی وارد می شود «ملا»، در پاکستان برای حق آموزش می جنگند و ایجاد در ایران، کودکان برای تأمین معیشت وارد اعتراض می شوند؛ اصل مساله این است که بزرگسالان باید وظایفشان را انجام دهند تا کودکان در این میدان وارد نشوند وظیفه بزرگسالان این است که شرایط را طوری فراهم کنند که کودکان بتوانند واقعاً کودکی کنند ما در باره بچه هایی حرف می زنیم که در دوران بلوغ هستند؛ دورای که مشخصه اصلی آن این است که فرد خطر را درست تشخیص نمی دهد. وقتی نوجوان متوجه خطر نیستند و در پر هیجان ترین بخش زندگی خود قرار دارند؛ عقلانیت کل جامعه باید این باشد که آنها را در مسیری هدایت کند که برای یک زندگی مسئولانه در آینده آماده شوند؛ اما متأسفانه این اتفاق نمی افتد.

الان وضعیت روشن نیست. فقط این را می دانیم که بچه ها دستگیر شده اند و حتی به خانواده ها خبرهای دقیقی از وضعیتشان داده نشده. هنوز مشخص نیست که دقیقاً چه اتفاقی افتاده و چه روندی در حال طی شدن است؛ فقط همان فیلمی که طی روزهای قبل از پیگیری والدین در شبکه های مجازی منتشر شده نشان می دهد وضعیت چقدر مبهم و نگران کننده است

کادر سلامت به خوبی وظایف خود را انجام دهند، مداخله نکنند، ایجاد بحران و تشنج نکنند تا خدمات به بهترین نحو ارائه شود.

به معترضان خدمت رسانی می کنیم

او به خط قرمز وزارت بهداشت هم اشاره کرد و افزود: حفاظت از آنچه در مراکز درمانی وجود دارد، یکی از اصول اصلی وزارت بهداشت است. حفاظت از کادر درمان به صورت ویژه برای ما از اهمیت بسزایی برخوردار است، زیرا اگر آرامش همکاران ما بهم بریزد، خدمت رسانی آن ها دچار اختلال می شود. بنابراین اگر ایرادی وجود دارد به ما اطلاع دهند تا خللی در خدمت رسانی ایجاد نشود.

کرمانپور این راهم گفت که هم معترضان و هم آن ها که امنیت برقرار می کنند، مطلع باشند که خدمت رسانی به مجروح از هر گروهی که باشد وظیفه ما است. از هر جا که در خواست آمبولانس می شود، مردم و نیروهای انتظامی باید همکاری کنند. این یکی از اصول مهم انسان محور، اخلاق محور و دین محور است که بتوانیم مجروح را از محیط حادثه به محیط درمانی منتقل کنیم. بنابراین هر دوطرف همکاری کنند که بتوانیم به سرعت محیط آرام را برای درمان مجروح ایجاد کنیم.

به گفته او اگر افرادی مجروح می شوند و نگران هستند حتماً به مراکز درمانی مراجعه کرده و درمان خود را انجام دهند. درمان از هر مساله دیگری مهم تر است و اگر این اقدام در منزل با محیط های غیر درمانی انجام شود آسیب بیشتری به مجروح می رسد. بیمارستان ها و مراکز درمانی برای خدمات رسانی در حد وظایفی که داریم آماده هستند و همکاران ما هم در شرایط آماده باش قرار دارند. سخنگوی وزارت بهداشت تاکید کرد که سیستم قضایی کشور از سیستم سلامت مجزا است و بر اساس وظایفمان بر ما واجب است که به مجروحان چه مشر ض و چه ناظم خدمات رسانی کنیم که آسیب های بیشتر نشود.

